

Sygn. akt IX U 1052/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Iwona Nowak
Protokolant:	St. sekretarz sądowy Wioleta Potrząsaj

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **M. J. (1) (...)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

przy udziale ./.

o umorzenie należności z funduszu alimentacyjnego

na skutek odwołania **M. J. (1) (...)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 7 czerwca 2019 r. Znak (...) -1

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1052/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07.06.2019r. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Likwidator Funduszu Alimentacyjnego Oddziału w W. odmówił ubezpieczonej M. J. (1) (...) na podstawie art. 68 ust. 1 w związku z art. 63 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 28.11.2003r. o świadczeniach rodzinnych, umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu w łącznej kwocie 7.612,50 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczona nie udowodniła trwałego braku możliwości uregulowania zadłużenia oraz posiada stałe źródło dochodu w postaci emerytury podlegające egzekucji.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczona domagała się jej zmiany wskazując, iż znajduje się w bardzo trudnej sytuacji, gdyż utrzymuje się ze skromnej emerytury i korzysta z pomocy opieki społecznej. Jednocześnie z uwagi na znaczny stopień niepełnosprawności nie jest w stanie podjąć żadnego zatrudnienia i zgromadzić środki na spłatę zadłużenia wobec funduszu alimentacyjnego.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

M. J. (1) urodziła się w dniu (...)

W okresie od(...). Oddział ZUS wypłacał w zastępstwie ubezpieczonej świadczenia z funduszu alimentacyjnego na rzecz córki M. J. (2). Alimenty były wypłacane na podstawie wniosku o przyznanie świadczeń z funduszu alimentacyjnego przesłanego do ZUS przez Komornika Sądu Rejonowego w Radomiu

Ubezpieczona posiada zadłużenie z tytułu należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego za okres jw., które wynosi na dzień wydania zaskarżonej decyzji 7.612,50zł.

Jako osoba niepełnosprawna w stopniu znacznym ma sądownie przydzielony lokal socjalny przystosowany dla osoby niepełnosprawnej. Do czasu otrzymania tego lokalu zamieszkuje w mieszkaniu komunalnym byłego partnera, który nie żyje. Wcześniej pozostawała na jego utrzymaniu. Obecnie ubezpieczona utrzymuje się z emerytury, która wynosi 517,29 zł netto. Z tego świadczenia pokrywa koszty czynszu, opłaty za energię elektryczną oraz zakup butli gazowej – co łącznie wynosi około 300 zł miesięcznie. Pozostała część jest przeznaczona na utrzymanie oraz zakup leków przeciwbólowych. Dodatkowo korzysta z opieki społecznej w postaci bonów żywnościowych (18 bonów po 10 złotych) oraz pomocy opiekunki w wymiarze dwudziestu godzin miesięcznie. Ubezpieczona ma problem z poruszaniem się, nie wychodzi z mieszkania, nie jest w stanie samodzielnie zrobić zakupów. Dzieci nie kontaktują się z nią, nie pomagają. Kontakt telefoniczny utrzymuje jedynie z najmłodszą córką. Z uwagi na stan zdrowia nie jest w stanie podjąć zatrudnienia. Nie posiada żadnego majątku.

W dniu (...) ubezpieczona złożyła wniosek o umorzenie należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu alimentacyjnego, w rozpoznaniu którego Sąd wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach organu rentowego, zeznań ubezpieczonej złożonych na rozprawie w dniu 12.09.2019r. (k.10a.s.).

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonywujący i kompletny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie treścią art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (t.j. Dz.U. z 2018, poz. 2220 ze zm.) z dniem wejścia w życie tej ustawy fundusz alimentacyjny przechodzi w stan likwidacji.

W myśl art. 67 tej ustawy, egzekucję należności z tytułu wypłaconych świadczeń z funduszu prowadzi się w dalszym ciągu, aż do ich zaspokojenia. Organ egzekucyjny przekazuje likwidatorowi kwoty ściągnięte od osoby zobowiązanej do alimentacji, pozostałe po zaspokojeniu alimentów i należności z tytułu wypłaconej zaliczki alimentacyjnej.

Z kolei zgodnie z treścią art. 68 ust. 1 ustawy, w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów, lub osoby zobowiązanej do

zwrotu bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu, likwidator może umorzyć, rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych lub bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu.

Ustawodawca, posługując się niedookreślonym zwrotem „w szczególnie uzasadnionych przypadkach” nałożył na organ rentowy obowiązek wszechstronnego rozważenia całokształtu okoliczności konkretnej sprawy. Jednocześnie podkreślił, że umorzenie należności wobec funduszu alimentacyjnego może mieć miejsce jedynie w wyjątkowych sytuacjach, jako odstępstwo od przyjętej zasady pełnego pokrycia należności wypłaconych przez fundusz przez osobę zobowiązaną do alimentacji (art. 67 ustawy).

Celem wprowadzenia tego wyjątku było niewątpliwie zapobieżenie sytuacjom, w których osoba zobowiązana do zwrotu należności wobec funduszu nie mogłaby w wyniku tego zwrotu zaspokoić swoich podstawowych potrzeb życiowych. Według wskazówek ustawodawcy, oceniając przesłanki do umorzenia zadłużenia, należy uwzględnić sytuację zdrowotną, rodzinną i materialno-bytową osoby zobowiązanej.

Tylko szczególnie uzasadnione sytuacje pozwalają na umorzenie należności, co oznacza sytuacje wyjątkowe, losowe, które ze względów zdrowotnych lub rodzinnych tak obciążają budżet zobowiązanego, że nie pozwalają na uregulowanie należności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 sierpnia 2006r., sygn. III AUa 581/06, LEX 259205).

Po szczegółowej i wszechstronnej analizie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, iż w przypadku ubezpieczonej zachodzi wyjątkowa sytuacja uzasadniająca umorzenie należności wobec funduszu alimentacyjnego.

Ubezpieczona jest osobą o znacznym stopniu niepełnosprawności, utrzymuje się z emerytury, która wynosi 517 zł. Po opłaceniu czynszu i energii pozostaje jej około 200 zł. Jest to niewątpliwie kwota bardzo niska, która z pewnością nie wystarcza na pokrycie koniecznych wydatków życiowych, zwłaszcza w sytuacji, gdy ubezpieczona pokrywa koszty zakupu leków. Nie ulega wątpliwości, iż koszty jw. są kosztami niezbędnymi do prowadzenia bardzo skromnego życia, z których ubezpieczona nie może zrezygnować na rzecz regulowania pozostałych zobowiązań, w tym wobec funduszu alimentacyjnego. Mając na uwadze widoczny stopień zaawansowania schorzenia, trudno sobie również wyobrazić, aby w chwili obecnej mogła podjąć jakakolwiek pracę. W ocenie Sądu, ubezpieczona nie jest w stanie spłacać należności wobec funduszu alimentacyjnego oraz jednocześnie zaspokoić niezbędnych kosztów swojej egzystencji.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązał organ rentowy do umorzenia ubezpieczonej należności względem likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłat na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu.

Sędzia